

Üzenet...

Szerző Administrator
2012. november 28.
Utolsó frissítés 2012. november 28.

Énekeim szeretet-üzenete mindent legyőz
(Vigília, 2012. December)

Nem vagyok a szavak embere, csak az elénekelt szavaké. Ars poeticámat - credomat is legszívesebben dalokba-énekekbe foglalnám, de a Vigília nem egy „hangos” folyóirat. Ettől függetlenül jólesne, ha egyetlen mondataim mögött halk énekeim belülről hallatszódának.

Minden ember valamilyen küldetéssel, feladattal érkezik a Földre. Már maga a születés egy misztikum, egy csoda. Minden születésben ott a lehetőség az emberség szolgálatára és a környezet, a neveltetés, a hit felelőssége, hogy a szárnypróbálgatás után teljes kibontakozás következhesse, még akkor is, ha vallom, hogy nevelni tulajdonképpen csak részlegesen lehet, mert születésünkkor már magunkkal hoztunk mindent, ami lesz belőlünk és a nevelésből csak az marad meg, ami ellen a bennünk lévő adottságok nem lázadnak.

Lényeges, hogy a gyermekben ne önmagunkat keressük, mert a Teremtő gondoskodik helyettünk arról, hogy mindenki előbb utóbb megtalálja a helyét, küldetését, mi csak egyengethetjük az utat. A Teremtett világ, a maga összetettségében hihetetlen rendet takar, ahol minden egyes ember egy megismételhetetlen univerzum. Valójában az ember önmaga számára a legmisztikusabb, legismeretlenebb minden őt körülvevő lény között.

A Teremtő nekem a színpadtól, szerepléstől szorongó-féltő lénynek, mégis ezt a csodás pálya-utat jelölte meg, hogy hangommal, énekeimmel gyógyíthassam a lelkeket. Nem könnyű szeretetehes, lelki nyomorúsággal küzdő emberek elé kiállni, mert az én lelkem azonnal érzékenyül, de az énekeim szeretet-üzenete mindent legyőz. Ebben a kegyelmi állapotban számtalanszor van részem, ez a Teremtő ajándéka és az énekek az én ajándékaim a Teremtőnek. Az éneklésem intuíció és vallom, hogy intuíció nélkül csak mesteremberek volnának mindenütt.

Hiszek a dal, az ének gyógyító erejében, hiszen olyan érzelmi csatornák nyílnak meg általa, melyek lelki megnyugvást hoznak. Hiszek a Vox Humáná-ban, hiszek abban, hogy a dal, az ének által emberibbé, békésebbé válhat világunk. Sokszor vagyok szomorú, mert az emberek egyre ritkábban énekelnek ezzel a csodaszerrrel. Ahelyett, hogy kiénekelnék magunkból a bánatot, félelmet, szorongást. A technika csodáinak köszönhetően, a manipulált média hatására az emberi társadalom egyre inkább átalakul, ahonnan a Vox Humana kiszorul.

Hiszek a közösségek, az imák gyógyító erejében, mely a legkonokabb betegségek felett is győzelmet tud aratni. Magam is megtapasztalhattam életmentő műtétem során.

Szavakkal a hitet nagyon nehéz megérintenem, de templomi koncertjeimen olyan nagyon közel kerülök az Úrhoz, hogy szinte párbeszédben vagyok vele, ekkor érzem teljes lelki megtisztulással az ég és föld harmóniáját, összecsengését. Nem véletlen a hit megtartó ereje, hiszen a tisztelendő öregek és bölcsek mind Istenhez fordulnak, de az egykoron legmaterialistább ateista tudósok nagy része is öregkorában megtér Istenhez.

Szíveket megérinteni, csak belső harmóniával, kiegyensúlyozott lelki világgal lehet, mert különben az ének „hamisan” cseng. A lélek a test lakója, ezért vigyázok mindkettőjükre és vonulok el számtalanszor a természetbe, mely a Teremtő egyik legnagyobb ajándéka nekem. Járom az erdőt, hegyeket mászom és a legkisebb virágban is hosszan gyönyörködöm, naplementét és holdtöltét csodálok. Távoznak a lelki mérgek és újult gyógyító erővel térek vissza egyre betegebb civilizációnkba, ahol igyekszem távol tartani magam minden álhírtől, álembertől, álértéktől, próbálom kiszűrni a felénk áradó világszintű környezeti szennyet, mert a médiák örökös háttérzörejében elveszítjük önmagunkat és az egymáshoz vezető utat.

A legtöbb ember menekül a csend elől, nem tud vele mit kezdeni, mert így szembesülnie kellene önmagával. A legtöbb ember önmaga elől menekül, s az emberek java másnak akar látszani, mint ami, közben pedig a legnagyobb hűséggel önmaga iránt tartozik elsősorban.

Húsz éve televízió nélkül, mostantól már közel minden médiahatást elkerülve élek. A „túléléshez” saját magamat kell először felépítenem, akárcsak embertársaimnak kellene. De ez nem egy körülbástyázás, mert hiszek az örök mozgásban, az örök változásban.

Mindenki éhes a szeretetre, az odafigyelésre, megértésre. A szeretet ereje mindent legyőz. Csak a szeretet tudja megmenteni a világot. A zsarnokság tehetetlen a szeretettel szemben. Minden emberben elsősorban csak a jót kéne észlelnünk és ehhez kell a feltétel nélküli szeretet gyakorlása.

"Bármit elveszíthetsz. A vagyonodat, a békességedet, a türelmedet, a hitedet, a családodat, az életedet.... Mindent! Csak egyetlen dolog van, amit soha senki nem vehet el tőled, sem el nem vehető, az, amit te adtál másoknak."

Szvorák Katalin népdalénekes, előadóművész